

Ansættelse, Forfremmelse og Afgang af Hærens Befalingsmænd m. fl.

Den væsentlige Indskrænkning i Mandstabs Uddannelsesetid, der i nærværende Lovudkast er bragt i Forslag, forøger i høj Grad Betydningen af Befalingsmændenes Stilling og gjør det saameget mere nødvendigt, at der søges fastsat fyldestgjørende Bestemmelser for disses Ansættelse, Forfremmelse og Afgang, saa at Hærens hele Befalingspersonale til enhver Tid kan antages at være sit vigtige og ansvarfulde Kald voksen.

I det Efterfølgende skal man noget nærmere begrunde de Lovbestemmelser, som i denne Henseende ere bragte i Forslag i nærværende Udkast. I Righed med den i selve Lovudkastet fulgte Fremgangsmaade ville Udtalelserne om de forskellige Punkter blive givne en saadan Form, at de vel nærmest gjælde for Hovedvaabenet, Infanteriet, men dog med de i Udkastets § 137 givne Tilføielser tillige kunne betragtes som guldige for de andre Vaaben.

Som allerede i Indledningerne nærmere udviklet, er man enig med Forsvarscommissionen i, at det bør være en almindelig og ufravigelig Betingelse, at Ingen kan blive Befalingsmand i Hæren, uden at han iforveien er bleven vaabenøvet i den som Menig, og en dertil sigtende Bestemmelse vil derfor ogsaa findes optagen i nærværende Lovudkasts § 102.

Man har ligeledes alt tidligere fundet Leilighed til at paapege,

at man, for af den værnepligtige Klasse at søge det paaregnede, store Antal Befalingsmænd tilvejebragt, har været nødsaget til at sætte Betingelsen for Indtrædelse i Corporalskolerne temmelig lavt; at man, fravigende Forsvarscommissionens Forslag, har paaregnet Corporalskolerne knyttede til Bataillonerne, fordi disses

Chefer, som senere skulle udnævne Corporalerne, tillige maae bære Ansvar for deres forsvarelige Uddannelse som Befalingsmandselever; og at man endelig som Belønning for de dygtigste Elever har foreslaaet, at 63 for Infanteriet (nemlig 6 for hver Bataillon, der det paagældende Aar har Rekruttillgang, og 3 for Livgarden), 10 for Cavalleriet (nemlig 2 for hvert Regiment), 12 for Artilleriet og 3 for Ingeniurbataillonerne aarlig ved Corporalskolerne Afslutning kunne udnævnes til tillige at være Officeersaspiranter. Det kan nemlig antages, at Afdelingscheferne allerede under selve Corporalskolen vil have haft Leilighed til at danne sig en bestemt Erkjendelse om, hvilke af Eleverne der egne sig til at føre større Underafdelinger. Officeersaspiranterne ere i alle Tjeneste- og Bøningsforhold tænkt stillede lige med Corporaler, men dog saaledes, at de ved Indkaldelse i Krigstilfælde strax kunne udnævnes til Secondlieutenanter uden at underkaste sig nogen yderligere Prøve, medens de i Fredstid ved tilfredsstillende at gennemgaae Officeerskolens yngste eller næstældste Klasse erhverve Ret til at udnævnes til Secondlieutenanter.

Det tør forudsættes, at den Udfigt, man har kunnet stille Corporaler og Officeersaspiranter, naar de forblive til fortsat Tjeneste udover det Tidrum, hvortil de oprindeligt ere bundne, og naar de iøvrigt fyldestgjøre de i Lovudkasts §§ 103—106 og 111—113 stillede Betingelser — nemlig Udfigt til Indtrædelse i den faste Befalingsmandsklasse, til visse civile Embeder eller Ret til en Orlovssum — ville bevæge et større Antal til at søge Tilladelse til at fortsætte Tjenesten. Man har anseet det rettest at lægge Myndigheden til at bestemme, hvilke Cor-